

med saa meget større Driftscapital og Arbeidskraft, at man da skal stille dem under særligt gunstige Vilkaar fremfor dem, der kun virke med egne Kræfter og Capitaler; lad dem komme ind under lige Vilkaar, saa maa man tage Concurrencens Følger; men det maa man ikke overse, at man, saavidt det staaer i Guds Magt, bør stille Alle under lige Vilkaar. Naar 10 drive en Haandtering med en forøret Capital og Dygtighed, saa er det rimeligt, at denne Haandtering idetmindste vil blive lige saa stor og omfattende som 10 andre, der drives hver for sig, og det er da ikke mere end billigt, at der betales 10 Gange saa meget i Borgerfjabspenge af et saadant Etablisement som af et, der drives af en enkelt Mand.

A. Sage: Det er os Alle bekendt, at de fleste Love overtrædes, og at det vilde være et Særlyndt, om man kunde finde en Lov, med hvilken dette ikke var Tilfældet; men jeg har allerede ved en tidligere Leilighed sagt, og jeg gjentager det her, at jeg nødt vil være med at vedtage en Lov, om hvilken jeg veed, at dens Overholdelse vil blive Undtagelse og dens Omgaaen Reglen. Hvad Borgerfjabspenge eller Gebyrer angaaer, da har jeg tidligere sagt, at jeg ikke lægger nogen Vægt derpaa, fordi jeg veed, at de Bedkommende, naar de have begyndt at drive deres Næring, ville blive satte i den Stat til Communen, som de bør betale. Men, naar der nu danner sig et Interessentskab af en Snees Stykker, saa finder jeg det forunderligt, hvis det maatte være en ganske lille Forretning, der drives, en Forretning af et høist ubetydeligt Omfang, at da

alle Interessenterne hver for sig skulle erlægge en saadan Afgift. Jeg vil f. Ex. spørge, dersom der er 12 Directeurer, der forestaae Dampskjottenet, skulle de da alle tage Borgerfjabspenge? (Larsen: Ja, alle Actionairerne!). Jeg maa formode det efter Udfastet.

Judenrigsministeren: Den Grund, hvorfor jeg ikke kan andet end udtale mig imod det Forslag, der er filltet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (L. E. Larsen) med Hensyn til § 4, er den, at det kaster Forhold sammen, som ere grundforskjellige. Det gaaer ikke an, hvis man vil gaae nærmere ind paa disse Forhold, at blive staaende ved de Udtryk: „Interessentskab“ og „Actieselskab“. Sagen er jo den, at Interessentskaber, hvortil Actieselskaber jo og høre, kunne være saa forskjelligt, at Regelen, ifølge deres forskjellige Bestaaenhed, nødvendigvis ogsaa maa blive forskjellig. § 4 taler aldeles ikke om de Tilfælde, hvor en Næringsdrivende understøttes ved Capitaler; men der tales kun om de Tilfælde, hvor flere umiddelbart tage Deel i Forretningen. Naar jeg nærmere skal omtale de af Forslagsstillerne omhandlede Forhold, bliver jeg nødt til blot med et Par Ord at berøre de Forskjelligheder, som her kunne frembyde sig i de indbyrdes Forhold mellem de Paagjældende. Interessentskabet kan jo være stiftet saaledes mellem de flere, at alle Interessenter, Een for Alle og Alle for Een, ere oconomisk ansvarlige ligeoverfor tredie Mand, eller, som man pleier at kalde det, er solidarisk ansvarlige. Det er det regelmæssige Forhold, som finder Sted imellem flere Handelsmænd, der ere forenede i eet Firma.